

Ὁκτώηχος - Ἦχος δ'.

Τῇ Τρίτῃ Πρωΐ

Μηναῖον - ΤΗ ΙΒ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. *Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. *Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. *Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν
μισθόν σου Πάτερ, Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς
ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς
ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας· Ἀλλὰ
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον
μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἦ, ἀντί τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.

Τροπάρια.

Τῆς Ὁκτωήχου - - -

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν
ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής
Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος,
ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ
συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν
κρυπτόμενον. Μνήσθητί μου βοῶν, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὸν κλαυθμόν, καὶ τῆς
Πόρνης Λόγε τὰ δάκρυα, προσδεξάμενος
Χριστέ, καὶ τὸν Τελώνην μόνον στενάξαντα,
οἰκτεῖρας ὡς εὖσπλαγχνος, καὶ ἐμὲ
προσπίπτοντα καὶ αἰτούμενον, πταισμάτων
συγχώρησιν, δοθῆναί μοι Κύριε
ὑπεράγαθε, λύτρωσαι τῆς ἐκεῖ, γεέννης ὡς
εὖσπλαγχνος.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τῆς στεριώσεως δεσμά, διαλύσας
μέγιστε Πρόδρομε, τὴν ἀκαρπίαν τῆς
ἐμῆς, ταπεινῆς καρδίας διάλυσον, καὶ
φέρειν εὐόδωσον, ἐναρέτους πράξεις τῇ
μεσιτείᾳ σου, δι' ὧν ἀπολήψομαι, ζωὴν τὴν
ἀδάπανον, ἀνακράζων Χριστῷ· Μνήσθητί
μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μαρτυρικόν.

Συντριβόμενοι ποιναῖς, καὶ θηρσὶν
ἀγρίοις διδόμενοι, καὶ τεμνόμενοι δεινῶς,
καὶ εἰς βυθὸν θαλάσσης ῥιπτόμενοι,
πυρὶ δαπανώμενοι, καὶ ὠμοτάτη κρίσει
καταξεόμενοι, Θεὸν οὐκ ἡρνήσασθε, παρ'
οὗ ἡμῖν Μάρτυρες ἐξαιτήσασθε, εἰρήνην καὶ
φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἀνακαθάραντες τὸν νοῦν, τῇ Τριάδι
πάντες βοήσωμεν· Πάτερ, Υἱὲ μονογενές,
Πνεῦμα ἅγιον καὶ ὁμότιμον, τοὺς δούλους
σου φύλαττε, τοὺς εἰλικρινεῖ σοι πόθῳ

λατρεύοντας, μιᾷ τῇ Θεότητι, Βασιλείᾳ δόξη
τε, καὶ κραυγάζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν,
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι σύνθρονον, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ,
καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἐκύησας,
γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς
ἀνθρωπότητος, Μαρία Θεόνυμφε, χωρίον
εὐρύχωρον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν αἶτησαι
ἐκτενῶς, σῶζεσθαι τοὺς δούλους σου.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ἁγίου.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν
μισθόν σου Πάτερ, Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς
ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς
ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας· Ἀλλὰ
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον
μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς, τῆς
ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ
βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους
ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ
οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Νεῖλε
Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

**Κοντάκιον. Τοῦ Προδρόμου.
Ἦχος β'.**

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς
χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον
ιερῶτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς
ιάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν
ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεται τὴν
μετάνοιαν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τοῦ Ἁγίου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς 115.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
δούλου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ
πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

2Κορ 9:6-11

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως,
φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων
ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει.
Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ,
μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ
δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεός
πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα
ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν
ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν,
καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε
τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς
τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ
σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγῆσαι
καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσει
τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν
παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα,
ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ
Θεῷ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμοὶ 96, 111.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ
τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. α'. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς
πένησιν.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Ἀγίου.

Ματ ε' 14-19

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
Ἵμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται
πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ
καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν
μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει
πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς
ὕμων ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως
ἴδωσιν ὕμων τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι
τὸν πατέρα ὕμων τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ
νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον
ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι,
ἀλλὰ πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως
ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ
μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου
ἕως ἂν πάντα γένηται. ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν
τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ
διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος
κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας
κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλουῖα.

Ὑμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Ἐλεήμονος, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσαι εἰς πάντα.